

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἱβηρίας-Γεωργίας

Τὸ Μαρτύριο τῶν 6.000 Ὁσίων Πατέρων ἀναιρεθέντων στὴν ἔρημο τοῦ Ὁσίου Δαβὶδ Γκαρέτζας † Τρίτη τῆς Διακαινησίμου 1616

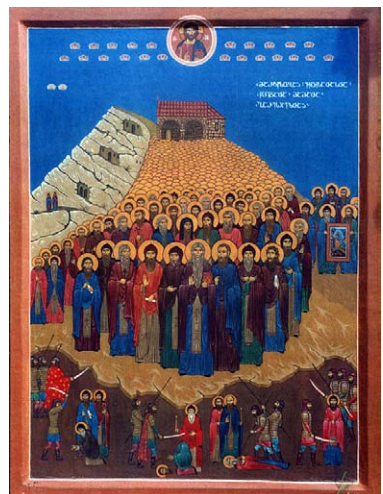
Οἱ Ἅγιοι Ὁσιομάρτυρες τῆς Γκαρέτζας († Πάσχα 1616, Τρίτη τῆς Διακαινησίμου), περίπου 6.000 κάτοικοι τῶν Μοναστηριῶν τῆς Γκαρέτζας, θανατώθηκαν μὲ διαταγὴ τοῦ Σάχη τοῦ Ἰρὰν Ἀμπὰς Α΄, στὴν Μονὴ τῆς Ἀναστάσεως Γκαρέτζας, ἀνήμερα τοῦ Πάσχα τὸ 1616.

Ἡ ἱστορία τοῦ μαρτυρίου τῶν Ὁσιομαρτύρων τῆς Γκαρέτζας κατεγράφη στὶς 22 Ἰουνίου 1868 ἀπὸ τὸν Μ.Π. Σαμπίνιν, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ προσκυνηματικοῦ ταξιδιοῦ του στὴν Γκαρέτζα, ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ ξεναγοῦ του, τοῦ Ἱερομονάχου τοῦ ἐρημητηρίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῆς Γκαρέτζας Γερασίμου († 1870), ὁ ὁποῖος ἀσκήτευε στὸ Μοναστήρι περίπου 60 χρόνια καὶ γνώριζε τὰ γεγονότα τοῦ 17 αἰῶνα μέσα ἀπὸ τὶς διηγήσεις τῶν Γερόντων.

* * *

Ἄφου κατέστρεψε τὴν Τιφλίδα, ὁ Σάχης Ἀμπὰς τοῦ Ἰρὰν, πῆγε γιὰ κυνήγι στὴν νοτιοανατολικὴ Γεωργία, στὶς λεγόμενες στέπες τοῦ Καραϊάγ.

Ὁ Σάχης ἦταν πεπεισμένος, ὅτι εἶχε «θανατώσει μὲ τὸ σπαθὶ του» ὅλη

την Γεωργία και ἐξεπλάγη, ὅταν εἶδε πολλὰ φῶτα στὴν μέση τῆς στέπας. **Ό**ταν ἔμαθε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τοὺς Μοναχοὺς τῆς Γκαρέτζας, οἱ ὁποῖοι ἔκαναν τὴν περιφορὰ τοῦ Πάσχα στὸ Μοναστήρι τῆς Ἀναστάσεως (νότια τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Δαβίδ, πίσω ἀπὸ τὴν κορυφογραμμὴ), ὁ Σάχης διέταξε ἀμέσως νὰ τοὺς θανατώσουν ὅλους.

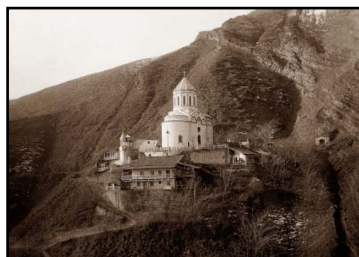
Τὸν ἱρτανικὸ στρατὸ συνάντησε ὁ Ἡγούμενος τοῦ Μοναστηριοῦ Ἀρσένιος, στὸν ὁποῖο εἶχε ἐμφανισθῆ ἕνας Ἄγγελος πρὶν ἀπὸ τὸν Ὅρθρο τῆς Ἀναστάσεως, διατάζων αὐτὸν νὰ ἀνακοινώσῃ στοὺς συγκεντρωμένους στὸ Μοναστήρι Ἀδελφοὺς γιὰ τὴν ἐπικειμένη σφαγὴ, καὶ νὰ τοὺς προσφέρῃ τὴν ἐπιλογή: **«Ό**ποιος θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴ του, ἄς φύγῃ ἢ ἄς κρυφθῆ».

Ό Ἀρσένιος ἐζήτησε ἔνδακρυς ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες τοῦ Σάχη νὰ ἐπιτρέψουν στοὺς Ἀδελφοὺς νὰ τελειώσουν τὴν Λειτουργία καὶ νὰ λάβουν τὰ Ἄχραντα Μυστήρια. **Ἀ**φοῦ ἐτέλειωσε ἡ Λειτουργία, ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐφόρεσαν τὸν μανδύα τους καὶ ἐξήλθον τοῦ Ναοῦ, κατευθυνόμενοι πρὸς τοὺς Πέρσες, ἀποκηρύσσοντες τὴν ἐξουσία τοῦ Σάχη καὶ τὴν πίστι τοῦ Μωάμεθ. **Ἀ**φοῦ τοὺς ἔσφαξαν, οἱ Πέρσες τοὺς ἐτεμάχισαν, καὶ ἐπέταξαν τὰ σώματά τους πρὸς βορὰν τῶν θηρίων. **Τ**ὸ Μοναστήρι καὶ μερικὲς γειτονικὲς Μονὲς κατεστράφησαν.

Ἐντὸς ἐνὸς ἐκ τῶν Ναῶν τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, οἱ στρατιῶτες ἀνεκάλυψαν ἕναν Γέροντα Μεγαλόσχημο, ὁ ὁποῖος τελοῦσε τὴν Θεία Λειτουργία. **Π**ροκειμένου νὰ ἀποτραπῆ ἡ βεβήλωσις τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, κατέλυσε ἀμέσως τὰ Ἅγια Δῶρα πρὶν ἀποκεφαλισθῆ. **Τ**ὸ ὄνομά του παραμένει ἄγνωστο. **Μ**έχρι σήμερα ἶχνη τοῦ αἵματός του διακρίνονται στὸν πέτρινο θρόνο, ὅπου οἱ στρατιῶτες τοποθέτησαν τὸ κεφάλι τοῦ Ἁγίου Γέροντος Μεγαλόσχημου, στὴν ὀροφὴ καὶ στοὺς τοίχους τῆς μικρῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ πολυάριθμες κηλίδες αἵματος ἄλλων Μαρτύρων ἐντὸς τῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ παράδοσις ἀναφέρει, ὅτι τρεῖς στήλες φωτὸς κατῆλθον ἐπὶ τῶν τεμαχισμένων σωμάτων τῶν Μαρτύρων καὶ ἐστάθησαν ἐπάνω ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Γκαρέτζας γιὰ τρεῖς ἡμέρες.

Ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἀδελφοὺς, μόνο δύο Δόκιμοι ἀπεφάσισαν νὰ διαφύγουν. **Εἰ-**

δαν στήλες φωτὸς καὶ πολλὰ εὐω-
διαστὰ στεφάνια ἀπὸ τριαντάφυλ-
λα νὰ κατεβαίνουν στὴν γῆ μὲ δύο
στεφάνια νὰ αἰωροῦνται ξεχωρι-
στά, καὶ νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸν Οὐ-
ρανό. **Μετανιωμένοι**, οἱ νέοι ἐπέ-
στρεψαν πρὸς τοὺς Ἴρανοὺς στρα-
τιῶτες, οἱ ὁποῖοι τοὺς σφαγίασαν

ἐν μέσῳ τοῦ δρόμου μεταξὺ τῶν Μοναστηριῶν τοῦ Ἁγίου Δαβὶδ
καὶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου
Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Ὁ Σαμπίνιν ἦταν μάρτυς τῶν θαυμάτων, τὰ ὁποῖα προέρχονταν
ἀπὸ τὴν εὐωδιαστὴ σκουρο-βυσσινὴ τριανταφυλλιά ποῦ φύτρωσε
στὸ μέρος αὐτὸ καὶ ἄνθιζε μέχρι τὰ τέλη Ἰουνίου, παρὰ τὸ ἄνυδρο
καὶ βραχῶδες τοῦ τόπου. **Ὅλες** οἱ προσπάθειες τῶν Μοναχῶν νὰ
τὴν μεταφυτεύσουν σὲ μία πιὸ κατάλληλη τοποθεσία ἀπέτυχαν.

* * *

Ἐπὶ Βασιλέως Ἁγίου Ἀρτσιίλλα Β΄ τῆς Γεωργίας († Μνήμη: 21η
Ἰουνίου), τέλος τοῦ ΙΖ΄ αἰ., τὰ ὀστά τῶν Ὁσιομαρτύρων τῆς Γκα-
ρετζας συγκεντρώθηκαν καὶ τοποθετήθηκαν σὲ μία ἀπὸ τὶς Ἐκκλη-
σίες τοῦ Μοναστηριοῦ.

Σύμφωνα μὲ τὸν Σαμπίνιν, στὸν πέτρινο τοῖχο μιᾶς ἀπὸ τὶς
Ἐκκλησίες ποῦ ἦσαν ἀκατοίκητες πρὸς τὸ δεῦτερο μισὸ τοῦ ΙΘ΄
αἰῶνος στὴν Μονὴ Μοτσαμέτι (στὰ Γεωργιανά, «τῶν Μαρτύρων»),
ἀπὸ τὴν ὁποῖα μαρτύρησε ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς Μοναχῶν, φυ-
λάσσονταν τὰ μυροβλύζοντα Λεῖψανά των.

Οἱ νέα Ἀδελφότης τῆς Γκαρετζας μεσολάβησε στὸν Καθολικὸ
Ἀντώνιο Α΄ στὰ μέσα τοῦ ΙΗ΄ αἰῶνος, γιὰ νὰ συνθέσουν μία Ἀκο-
λουθία πρὸς τιμὴν τῶν Ὁσιομαρτύρων τῆς Γκαρετζας καὶ νὰ τοὺς
τιμοῦν τὴν Τρίτη τῆς Διακαινήσιμου Ἑβδομάδος.

Οἱ Ὁσιομάρτυρες τῆς Γκαρετζας παρακαλοῦνται νὰ προσευχη-
θοῦν γιὰ τὴν διατήρησι τοῦ γεωργιανοῦ λαοῦ καὶ γιὰ τὴν προστα-
σία του ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν.

* * *

Ἀπολυτίκιον**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἀνευφημήσωμεν, ἑξακισχίλιον σμῆνος
ἀναιρεθὲν ἰταμῶς, ταῖς χερσὶν ἐχθρῶν Χριστοῦ ἀγίας πίστεως, καὶ

ἐκβοήσωμεν· πιστούς, προσκυνοῦντας τὴν σορόν, παντίμων ὕμῶν
Λειψάνων, πανευλαβῶς εὐλογεῖτε, καὶ ἀγιάζετε καὶ σκέπετε.

Κοντάκιον**

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ὁσιομάρτυρας Χριστοῦ ἐγκωμιάσωμεν, Μονῆς Γκαρέτζας τῶν
σπηλαίων τοὺς οἰκήτορας, ἑξακισχιλίους, ὕμνοις, σεπτοὺς πατέ-
ρας, οὓς ἀπέκτειναν ἐχθρῶν ἀπίστων τάγματα, καὶ Λειψάνων τῶν
αὐτῶν κατασπασώμεθα, θήκην κράζοντες· Χαίροις, Σμῆνον θεόλε-
κτον.

Μεγαλυνάριον**

Ἐξακισχιλίων σεπτὸν χορόν, τῶν ἀναιρεθέντων, Λαύρας ἄσμα-
σιν ἀσκητῶν, τῆς Γκαρέτζας δεῦτε, ἐν ἑορτῇ Κυρίου, τιμήσωμεν
προφρόνως, ἐξαναστάσεως.

(*) Ἀπὸ διάφορες πηγές στὸ Διαδίκτυο.

(**) Γεωργιανὸν Προσκυνητᾶριον, Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια, σελ. 138,
ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἡλίων Αἰδηψοῦ, Ἀθῆναι 2012.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!*